

Schets 7 – Een loflied op het kruis

Galaten 6

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking.
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende.
- Apparatuur om het filmpje op ABC van het geloof te bekijken.
- Briefpapier en pennen, slotopdracht.

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Galaten 6
 - ✓ Spreuken 10:12
 - ✓ Jakobus 5:19-20
 - ✓ 1 Petrus 4:8 en 23
 - ✓ Efeze 4:1-32
- Vanuit de belijdenis:
 - ✓ Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 55
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 24
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 126
 - ✓ Psalm 98:2 en 3
 - ✓ Psalm 22:1, 12, 14 en 16
 - ✓ Psalm 85:1
 - ✓ Psalm 107:1 en 19
 - ✓ Ik wil zingen van mijn Heiland
 - ✓ Voor Uw liefde, Heer' Jezus
 - ✓ Vader, maak ons één
 - ✓ Op die heuvel daarginds
- Gebedspunten:
 - ✓ Bid voor het Joodse volk, dat ook zij Jezus als hun Messias mogen belijden.
 - ✓ Dank de Heere voor de lessen die Hij ons wil leren vanuit Zijn Woord.
 - ✓ Bid en dank voor de gemeente.

Doelstelling

De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Welke opdracht legt Paulus in de gemeente neer?
2. Wat is de kern uit deze brief en wat betekent dat voor ons?

Alternatieve (start)opdracht

- Laat de jongeren in groepjes een psalm en een lied opzoeken over het lijden van de Heere Jezus en zing dat met elkaar.
- Bespreek en beantwoord de kernvragen met elkaar.

Achtergrondinformatie

Betekenis benoemen

Galaten 6 is een uitwerking van het christelijke leven in de praktijk.

Actualiteit aangeven

Een waar christelijk leven is niet makkelijk in een tijd waarin 'ik en mijzelf' centraal staan. Een christelijk leven is niet gericht op zichzelf, maar heeft oog voor de ander, met name de medegelovigen.

Christus centraal stellen

Ook uit hoofdstuk 6 van Galaten blijkt dat alleen het kruis van Christus waarde heeft voor God. Christus heeft de aller zwaarste last gedragen voor een ander. Dit moet de drive zijn om zo ook anderen bij te staan.

Kerntekst is:

"Draagt elkaars lasten, en vervult alzo de wet van Christus" (Gal. 6:2).

Gelovigen kennen elk hun eigen (karakter) zonden en verleidingen. In de christelijke gemeente moeten we niet op elkaar neerkijken maar die moeilijkheden en zonden als gezamenlijke last dragen. In de gemeente zijn we voor elkaar verantwoordelijk.

Het vervullen van de wet: Door elkaars lasten te dragen, vervullen we de wet die Christus gegeven heeft. Jezus heeft de zonde van de mensheid op Zich genomen. Paulus leerde de Galaten dat ze niet meer de Joodse ceremoniële wetten hoefden te gehoorzamen maar de 'zedelijke wet' (Gods geboden die altijd geldend zijn) moeten zeker nog wel gehouden worden.

In het vlees zaaien en in de Geest zaaien: Het doet er wel degelijk toe hoe wij hier op aarde leven. Als we wandelen in de Geest, Gods geboden houden, goeddoen aan de medegelovigen, dan zullen we eeuwige zegeningen beërven. Maar als we egoïstisch, zelfzuchtig en zondig leven zullen we daar ook het oordeel over ontvangen.

Huisgenoten des geloofs: Het woord 'huisgenoten des geloofs' beschouwt de gelovigen als één groot gezin.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

-

1. –

2.

a. *Persoonlijk.*

- b. Een mooi voorbeeld hiervan is de eerste gemeente in Handelingen 2: ze hadden alle dingen gemeenschappelijk, ze verkochten hun bezittingen en eigendommen en verdeelden die onder allen, naar dat ieder nodig had. En daar blijkt Barnabas, Handelingen 4, dan weer een mooi voorbeeld van.

Stellingen

Zonde die er bij een ander uitkomt, zit er bij mij in. Als je jezelf hebt leren kennen, weet je dat dit waar is. Fatsoen, normen en waarden zorgen ervoor dat we niet alles doen wat we willen – in de meeste gevallen tenminste – maar mijn hart is net zo slecht als dat van een moordenaar. En ook van allebei geldt dat alleen Jezus Christus ons kan redden.

Wie zichzelf leert kennen, komt aan een ander niet meer toe. Een bekend gezegde is dat een christen voor zichzelf nauw leeft en tegelijk ruim voor een ander is. De Heere Jezus zei ook dat we eerst de balk uit ons eigen oog moeten halen voor we kijken naar de splinter van een ander. Toch zal het een christen pijn doen als iemand anders zondigt. Uit liefde wil je de ander weer op het rechte pad brengen.

Eenzaamheid komt in de christelijke gemeente niet voor. Dat hoort in ieder geval zo te zijn! Echt omzien naar elkaar betekent dat niemand uit het oog verloren wordt.

3. De Bijbel spreekt op verschillende manieren over de mens. Allereerst is de mens door God geschapen. Volmaakt goed geschapen. De mens is dus schepsel en verbonden met zijn Schepper. Vervolgens is de mens zondaar, Adamskind. In die zin kunnen wij niets goeds meer doen. Wij zijn verdorven en alles wat we doen is met zonde bevuurd. Het is belangrijk om dit allebei in het oog te houden. Je bent als mens door God Zelf geschapen, daarom mag je dankbaar zijn met wie je bent. Maar het is ook goed te beseffen dat je voor God niet kunt bestaan. Je hebt de Heere Jezus nodig! Als je in Hem gelooft, mag je rechtvaardig zijn in Gods oog. Dan ziet de Heere niet jou met jouw zonden, maar de Heere Jezus met Zijn gerechtigheid. Dan ben je zondaar en rechtvaardige tegelijk!
4.
 - a. In Galaten 5 zie je ook de tegenstelling tussen vlees en Geest. Bij het vlees horen al die zonden. Zaaïen in het vlees is een leven in zonde. Dan houd je die zonden aan de hand, moedwillig, dan blijf je er in. En dan zul je ook oogsten wat je gezaaid hebt.
 - b. Nee, die garantie geeft de Bijbel niet. Wel belooft de Heere eeuwige vrucht. Zaaïen in de Geest levert eeuwig leven op. Juist op aarde kan een christen moeite ervaren, maar dat weegt niet op tegen de heerlijkheid die komt!
 - c. Te blijven goed doen. Aan alle mensen, maar wel in het bijzonder aan de medegelovigen.
5.
 - a. Of je buigt voor het kruis van Christus → een leven uit geloof. Of je struikelt over het kruis → een leven in ongelooft.
 - b. –
6.
 - a. De Heere heeft met dat volk een verbond gesloten. Dat verbond geldt nog steeds want de Heere verandert niet.

- b. We mogen grote dingen verwachten omdat onze God een groot en machtig God is. Je leest hierover in Romeinen 9-11. De bekering van de Joden en de gevolgen hiervan voor de christenen. Het wat en hoe weten we niet precies, maar we moeten er vooral veel om bidden!
 - c. –
7. Paulus weet van het geloof dat er in hun leven was. Daar spreekt hij hen in deze brief dan ook op aan. Het is een troost dat Paulus hen broeders noemt. Hij heeft goede hoop en verwachting, omdat de Heere nooit loslaat wat zijn hand begonnen is! Dat is ook een grote bemoediging voor ons!

Slotopdracht

Een mooie opdracht om de bespreking van de Galatenbrief mee af te sluiten.